

PISMA

Kongresni turizam

U *Vjesniku* od 15. svibnja objavljen je članak »Hrvatskoj je potreban kongresni centar za 5000 ljudi«. Zanimljivi su podaci izneseni u tom tekstu, primjerice da je 2005. godine u Hrvatskoj održano 2207 kongresa, da je na njima bilo 303.668 sudionika i da je svaki od njih u prosjeku potrošio 370 eura na dan. Ukupna svota dakle, prelazi 11 milijuna eura u toj godini.

U tekstu se, pak, navodi da je u Beču 2004. bilo 219 kongresa, da su u Austriji sudionici kongresa trošili nešto manje nego kod nas, a ukupni utrak Austrije na osnovi kongresnog turizma u navedenoj godini iznosio je 415 milijuna eura! Dakle, 37 puta veći utrak od našeg. Koliko je to u Austriji kongresa bilo u jednoj godini? A zar je moguće da je svakog dana, uključujući i nedjelje, nastalo šest kongresa i u našoj zemlji?

DUŠKO MILIČIĆ,
ZAGREB

Nema ispisa, ali ni lozinke

Pretplatnici T-Coma su uz račun za ožujak dobili i popratne letake za nove dodatne usluge, među kojima se nalazio i onaj o WebBill usluzi, koja omogućava detaljan pregled mjesečnoga telefonskog prometa preko Interneta, a ne kao do sada ispisom.

Prema naputku u letku, odmah (sredina travnja) odlazim u T-Centar u Samoboru i ostavljam svoje podatke za aktiviranje predmetne usluge. Dobivam informaciju da ću lozinku za pristupanje Web-Bill usluzi dobiti poštom, kroz par dana na kućnu adresu. Prođe od toga par tjedana, ali lozinke nema pa prije tjedan dana pozivam službu za pomoć korisnicima gdje dobivam informaciju da sam predmetnu lozinku trebao dobiti odmah u T-Centru prilikom predavanja svojih podataka, ali eto kako nisam, nema problema, poslat će mi je poštom. Prođe par dana, lozinke i dalje nema, pa ponovo zovem i dobivam informaciju da ću ja ipak morati ponoviti svoje hodočašćenje u T-Centar, jer lozinku ipak ne mogu poslati!

A *propos*, u letku je bilo najavljeno da će aktiviranjem usluge WebBill prestati slanje ispisa uz mjesečni račun. Ta je usluga vrlo uredno uskraćena odmah i uz račun za mjesec travanj ispisa nema!

ZELJKO BUBANKO,
SAMOBOR

Stavovi objavljeni u rubrici Tribina nisu i stavovi redakcije. Zadržavamo pravo kraćenja i opremanja tekstova.

Uredišтво
stajalista@vjesnik.hr
tribina@vjesnik.hr

STAJALIŠTA

PAVLE PRIMORAC

Svaka dobronamjerna osoba koja želi upoznati Crkvu kao hijerarhijski princip, ali i kao zajednicu vjernika, može posegnuti za biblijskim izvorima, drevnim spisima apostolskih i crkvenih otaca, crkvenim dokumentima. Jedan od tih crkvenih dokumenata je dogmatska konstitucija o Crkvi Drugoga vatikanskog koncila »Lumen gentium« - »Svjetlo naroda«. Prvi redci tog koncilskog dokumenta sasvim jasno svjedoče: »Svjetlo naroda je Krist i zato ovaj Sveti Sabor sabran u duhu svetom žarko želi da njegovom svjetlošću, koja odsijeva na licu Crkve, rasvijetli sve ljude navješćujući Evanđelje svakom stvoru«. Taj koncilski citat može zvučati poprilično apstraktno i zbog toga valja postaviti konkretno pitanje na koji način Crkva navješća Evanđelje? Prije svega dijeljenjem sakrame-

Zašto se Ženska mreža boji crkvenog nauka

na, propovijedima, župnom katehezom i školskim vjeronaukom, organiziranjem župnih zajednica, karitativnim djelovanjem itd.

Kad se Crkva u jednoj državi nalazi u konkretnim demokratskim prilikama, normalno je da se u svakoj civiliziranoj i demokratskoj zemlji potpisuju ugovori između Sv. Stolice i države u kojoj Crkva djeluje. Time se želi pokazati civilizacijski doseg neke države koja te ugovore potpisuje, ali i Crkve koja u dogovoru s kompetentnim institucijama vlasti želi organizirati pastoralno djelovanje.

U Republici Hrvatskoj potpisana su četiri takva ugovora prije osam godina -

1998. Crkva na temelju njih može neometano obavljati svoje poslanje u toj, većinski katoličkoj zemlji. I ti ugovori imaju veliku pravnu snagu te je obveza obje strane potpisnice da se kvalitetno provode.

Ženska mreža, koja obuhvaća 48 ženskih udruga, od kojih svaka ima po nekoliko

Ako je Ženska mreža toliko uvjerenja u svoje stavove u svezi moralnih pitanja, zašto im je onda u interesu da se ugovori sa Sv. Stolicom raskinu ili da se ukine vjeronauk u školama

članova, uputila je pismo premijeru Ivi Sanaderu i predsjedniku Sabora Vladimiru Šeksu u kojoj zahtijevaju, između ostalog, da se raskinu ugovori sa Sv. Stolicom, ukine vjeronauk u školama, Crkvi zabrani da izri-

čje svoj stav u vezi pobačaja, seksualnog odgoja itd. Čim je takva inicijativa izazvala negativnu reakciju, čak i nekih lijevo-liberalnih stranačkih, pokazuje koliko je u svojoj biti besmislena. Ako je Ženska mreža toliko uvjerenja u svoje stavove u svezi moralnih pitanja, postavlja se pitanje zašto je njima u interesu da se ugovori sa Sv. Stolicom raskinu ili da se ukine vjeronauk u školama? Zašto se toliko boje crkvenog nauka? Odgovor je jednostavan - utjecaj Crkve im smeta. Ako

živimo u demokratskom društvu, one imaju pravo u javnosti i medijima pokretati svoje inicijative, stavove i razmišljanja, aktivno djelovati da se njihovim nemoralnim stavovima artikuliraju u javnosti, isto kao što i Crkva svo-

je privratni poduzetnici uspiju izgraditi, proizvedu vjetrenjačama čak i dva puta više struje od svjetskog prosjeka, odnosno čak jedan posto u odnosu na današnju proizvodnju struje u Hrvatskoj, to bi bila tek šesnaestina struje danas nepotrebno izgubljene (2 milijarde kilovata) u Hrvatskoj.

im navješćajem artikulira Kristov nauk u javni život.

Crkva nikome ništa ne zabranjuje. Ona samo daje prijedloge u skladu sa svojim naukom, pa i u pitanju seksualnog odgoja, na vjeronauku uči djecu ljubiti Boga i bližnjega, prihvaćati svakoga čovjeka, imati osjećaj za izvornu ljubav - za Krista. Ako to njima smeta, onda bi se ta inicijativa Ženske mreže mogla protumačiti kao sekularistički militantna. To je duboka nehumana prema Crkvi koja ne čini ništa drugo nego iznosi svoj stav u javnosti, pokušava reći svoje mišljenje a bistro, ali neopisivo arogantnog studenta koji dvojici svojih novih prijatelja omalovažava, ali i savjetuje, a oni su toliko impresionirani njegovim genijalnim umom i ugledom kod profesora da slijepo slijede sve njegove prijedloge, ma koliko suludo oni zvučali, pa će tako sin poznate spisateljice baciti rukopis svog romana u smeće, te zapaliti poštanski sandučić djevojke kojoj se udvara.

Taj nepogrešivo francuski film za srednjeg protagonistu ima talentiranog i bistro, ali neopisivo arogantnog studenta koji dvojici svojih novih prijatelja omalovažava, ali i savjetuje, a oni su toliko impresionirani njegovim genijalnim umom i ugledom kod profesora da slijepo slijede sve njegove prijedloge, ma koliko suludo oni zvučali, pa će tako sin poznate spisateljice baciti rukopis svog romana u smeće, te zapaliti poštanski sandučić djevojke kojoj se udvara.

Autor je katolički publicist iz Požege.

Zar i zbog vjetra treba poskupjeti struja

BRANIMIR MOLAK

Nedavno smo preko Dnevnika obavijestili da električna energija u Hrvatskoj mora poskupjeti zbog izgradnje vjetrenjača (privatnih poduzetnika) za proizvodnju električne energije. Tako bi se, kao navodno i u EU, i kod nas naplaćivao doprinos za izgradnju vjetrenjača.

Ta »informacija« konkuri- rano vrlo sličnoj u kojoj je jedan od zagovornika uvoza nuklearnog otpada iz NE Krško, za što Hrvatska nema nikakve obveze, izjavio da Hrvatska neće moći u EU ako ne izgradi odlagalište za slovenski nuklearni otpad iz NE Krško (u Sloveniji su donijeli referendurnom odluku da se otpad iz NE Krško neće odlagati u Sloveniji).

Političar, dugo godina jedan od glavnih kreatora energetske politike u Hrvatskoj, Goran Granić, poznat po svojim izjavama da su cijene energenata u Hrvatskoj socijalne, ponovio je to HTV-u dodajući da cijene moraju biti tržišne, odnosno više nego što su sada.

No, one su i sada u odnosu na kupovnu moć stanovnika osjetno više nego u zemljama Europe. Evo kako na njih utječe spomenuto »tržište«. Prema podacima Ministarstva gospodarstva u 2003. godini Hrvatska je predala potrošačima (neto potrošnja) 14,023 milijarde ki-

lovata. Kako Ministarstvo kao potrošnju uključuje i onu koju su potrošile same elektrane za proizvodnju struje - 0,606 milijardi kilovata, stvarna neto potrošnja struje (ako se obračunava kao u razvijenim zemljama) je manja i iznosi 13,417 milijardi kilovata. Ukupni gubici električne energije od elektrana do potrošača (prijenos i distribucija) su, prema podacima Ministarstva, te godine bili 2,543 milijarde kilovata. Stoga je ukupno izgubljeno (gubici prijenosa i distribucije uvećani za samopotrošnju elektrana) 3,149 milijardi.

Ta proizvedena, a zatim izgubljena električna energija čini u odnosu na neto električnu energiju predanu potrošačima vrlo visokih 23,5 posto. U zapadno-

europskim zemljama gubici i samopotrošnja bili su još prije dvadesetak godina gotovo osam posto električne energije predane potrošačima i trend im je smanjivanja.

Radi usporedbe sa spomenutim gubicima treba navesti da je cijela industrija u Hrvatskoj te godine potrošila svega 3,133 milijardi kilovata. Dakle, gubici u HEP-u i njegovoj elektroni su veći nego potrošnja cjelokupne hrvatske industrije. Pojedinih (kišnih) godina spomenuti gubici čak su veći od ukupne proizvodnje struje svih termoelektrana (bez toplana) u Hrvatskoj. Sva kućanstva u Hrvatskoj su 2003. potrošila 5,694 milijardi ki-

lovata, odnosno gubici su veći od polovine cjelokupne potrošnje električne energije u kućanstvima, a sada se teret tog »tržišnog« rada i nadalje želi prelamanje još višim cijenama električne energije na kućanstvima - zbog nećijih vjetrova.

Golemi gubici struje utječu na prekomjerno visoku cijenu struje za kućanstva - osjetno je poskupljuju, jer osim potrošnje kućanstva moraju platiti i izgubljenih 3,149 milijardi kilovata. Vrijedi spomenuti da je sav preostali iskoristivi hidro-potencijal za proizvodnju električne energije u Hrvatskoj oko 3 milijarde kilovata, odnosno da se izgradnjom svih

mogućih novih hidroelektrana ne bi uspjelo proizvesti električne energije toliko koliko se u HEP-u izgubi.

Protivodnjom, a zatim prekomjerno izgubljenom električnom energijom, ako se proizvodi u termoelektrana, zagađuje se okoliš, no zanimljivo je da se tzv. zelene udruge u Hrvatskoj protiv toga ne bune, a žele struju iz vjetroelektrana. Uz toke gubitke struje fantaziraju se o izgradnji vjetrenjača koje danas u svijetu (zajedno s geotermalnim i solar-nim elektranama), proizvede manje od 0,5 posto ukupno proizvedene umrežene električne energije. Uz to žele na osnovi »potrebe« za

gradnjom privatnih vjetrenjača podići ionako prekomjerne cijene električne energije.

Neka u Hrvatskoj, ako ih privatni poduzetnici uspiju izgraditi, proizvedu vjetrenjačama čak i dva puta više struje od svjetskog prosjeka, odnosno čak jedan posto u odnosu na današnju proizvodnju struje u Hrvatskoj, to bi bila tek šesnaestina struje danas nepotrebno izgubljene (2 milijarde kilovata) u Hrvatskoj.

Autor je doktor tehničkih znanosti i magistar nuklearne i atomske fizike.

KARIKATURA

- Nevjerojatno kako su ta djeca muzikalna. Već izvode većinu skladbi s »Pjesme Eurovizije«.

OTTO REININGER

59. filmski festival u Cannesu: Prikazan film Emmanuela Bourdieua

Igre intelektualne nadmoći

ZLATKO VIDAČKOVIĆ

■ CANNES (Od *Vjesnikova* posebnog izvjestitelja) - Tradicionalno najzanimljiviji popratni program Festivala u Cannesu, koji donosi manje razvikane, ali nerijetko i zanimljivije naslove, Međunarodni tjedan kritike, otvoren je u četvrtak na večer projekcijom filma »Les amitiés maléfiques« (Zlokobna prijateljstva) redatelja Emmanuela Bourdieua, intrigantnom pričom o igrama intelektualne nadmoći među trojicom studenata.

Taj nepogrešivo francuski film za srednjeg protagonistu ima talentiranog i bistro, ali neopisivo arogantnog studenta koji dvojici svojih novih prijatelja omalovažava, ali i savjetuje, a oni su toliko impresionirani njegovim genijalnim umom i ugledom kod profesora da slijepo slijede sve njegove prijedloge, ma koliko suludo oni zvučali, pa će tako sin poznate spisateljice baciti rukopis svog romana u smeće, te zapaliti poštanski sandučić djevojke kojoj se udvara.

Film kratka užitka

Redatelj Bourdieu uživa varirajući tu igru superiornosti, postupno jačajući samopouzdanje poniženih likova, dovodeći ih do pomalo moralizatorskog rasple-

Iz filma »Zlokobna prijateljstva« Emmanuela Bourdieua

ta. »Les amitiés maléfiques« je jedan od onih dobrih filmova u kojima se uživa gledajući, ali nakon gledanja ne ostavlja dojam velikog ostvarenja niti ostavlja dodatna pitanja.

U glavnom festivalskom programu u konkurenciji je prikazana vrlo kvalitetna

ratna drama Kena Loacha »Vjetar koji njiše ječam« (The Wind that Shakes the Barley) o razdoblju irske borbe za nezavisnost. Nije riječ o klasičnome ratnom filmu s masovnim scenama, već o ostvarenju koje se usredotočuje na sudbine nekoliko glavnih junaka i nji-

hovah obitelji, osobito na dvojicu braće koju će razdvojit stav o načinu borbu za irsku nezavisnost, odnosno spremnost na pristajanje na kompromise. Ipak, u filmu ima i dobro režiranih akcijskih prizora, a zbog vrste ratovanja (slabo naoružani gerilci napadaju

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se

okupatorsku vojsku) taj se film s punim pravom može nazvati partizanskim, sa svim konotacijama koje taj pridjev donosi, uključujući i pristranost i demonizaciju neprijatelja (Engleza).

Ken Loach je tim filmom napravio vrstan iskorak iz socijalnih drama kakvim se